

شەونامە ، بە تامی پۆشنایی پیشهوا کاکهیی

له بری پینشهکیی، چند قسهیهک

پیش ئەوهی «شەونامە، بە تامی پۆشنایی» بنوسم، پیشتر دوو کاری شیعرییم لهسەر «شەو» کردوو؛ له روانگهی مرقهوهوه بۆ دنیای سوننهتی و مؤدیرنه، که له دەوری بابەتی فهلهک و گەردووندا دەسوورپێتهوه. که کاری یهکه م: «شەو و خولانهوه، به دەوری پرسیاردا» و کاری دووه میس: «دنیای گەردوون» بووه. که ئەوهشیان کاری سییه ممه له بارهی شەو و قوولاییی خۆیهوه، وهک شیعر له بابەتی گەردوونیییهوه. «که شەونامە، به تامی پۆشنایی، جودایه له پرۆژهکانی ئەفریقانامه و زه مینامه و ئەمریکانامه به تامی شیعر، که چند پرۆژهیهکی دیکه ماون، له ئایندهدا تهواو دهبن.» ئەوهی ویستوو مه لێردها و چی له دوو کارهکهی پیشتریشمدا، شیعر له خودیهتی مرقهوهوه بگوازمهوه بۆ خودیهتی تیگه؛ به واتایهکی دی، چیدی شیعر وشه نهکاته که رهستهی خۆی بۆ کایهی

«شەو، له پۆشنایییدا: تاریکی و دردهدلی گشت شاعیرانی شی کردووتهوه؛
من که بلێسهیهک شک ده بم: ع
ده بیت، پۆشناییی شەوی بی شی
که موه!»

مرؤف، به لکو ئیسته‌یه‌ک له سه‌ر وشه بکات و خودی شیعر له
 قولاییی ئه‌و وشه‌دا بگیرسیته‌وه، که خزمه‌تیکی زوری دنیای
 شیعر و شاعیرانی کردووه. مرؤف و وشه، مرؤف و شه‌و، وه‌ک
 دوو تیگه‌ی هاوسه‌نگیی له کایه‌ی گه‌ردوونیدا بمیننه‌وه، نه‌ک
 دنیای گه‌ردوون بو ویستیکی چرکه‌ساتییی دلای شاعیر بخریته
 نیو دوو دیره شیعره‌وه و وه‌ک میوان حزووری هه‌بیت. شه‌و،
 وه‌ک دلنه‌وااییه‌ک بو غه‌می شاعیر، هه‌وینی شیعر بیت. پرسیار
 ئه‌وه نییه لی‌رده‌ا له باره‌ی شیعره‌ی که سه‌وه بدویم، که ده‌بیت
 له تیگه‌یه‌کدا قول ببنه‌وه؛ به لکو ئه‌وه بو خویندنه‌وه‌یه‌کی
 قولی ره‌خنه‌گران به جیدیلیم. ئه‌وه‌ی من گه‌ره‌که لی‌رده‌ا به
 کورتی بیلیم: هاوسه‌نگییه‌ک بو وشه بگیرمه‌وه و چیدی وشه له
 خودیه‌تی مرؤفدا قه‌تیس نه‌کریته‌وه. قولبوونه‌وه له شه‌و، یان
 ته‌نیایی چه‌که‌کیله‌یه‌ک، سه‌فه‌رکردن به نیو جیهاندا یان چوونه
 نیو جیهان، بچووک نه‌کریته‌وه بو خودیه‌تی «من، تو و ئیمه»
 به لکو کارکردن له سه‌ر خودی شه‌و یان گه‌ردوون وه‌ک رووبه‌ری
 گشتیی، یان ئه‌ستیره، یان هه‌ر هه‌ساره‌یه‌کی دی و بگره‌گه‌مه‌ی
 مه‌یموون، روانین له گیاندار، جوانی رووه‌ک و ریمان له بالنده،
 تا دوایی... له رووبه‌ریکی گشتییدا، خووی وه‌ک خووی بناسریت
 و خووی له کایه‌ی شیعریدا وه‌ک خووی به‌شدار بیت، نه‌ک ببنه
 که ره‌سته‌یه‌کی شیعریی بو خودیه‌تی شاعیر. لی‌رده‌ا، به پیویستی
 نازانم له مه‌ر «شه‌ونامه، به تامی رۆشنایی» قسه‌یه‌کی وه‌های له
 باره‌وه بکه‌م و وه‌ها بپه‌یقم، که ئاخو ئامانجم له وه‌دا چی بیت،
 به لکو بو خوینه‌ر به جیدیلیم و خووی له قولایییدا به ئامانجی
 ئه‌و شیعره‌ بگات، که ئاخو ویستومه شیعر له فه‌زایه‌کی دیدا کار
 بکات؟

ئیدی ئه‌وکات ره‌نگیشه ده‌یان کهس بچنه نیو قولاییی
 شه‌وه‌وه و ده‌یان که سیش به‌ره‌رچی ئه‌و ریمانیه‌ی من، بو
 شه‌و بده‌نه‌وه؛ که بو ده‌لیم: «شه‌و رۆشنه و تاریک نییه» ئیدی
 نه‌هاتوم میتافیزیکیانه، یان فه‌له‌کناسیانه، یان فه‌لسه‌فیانه شی

بکەمەوه، بەلکو ویستوومه شیعر دەگەڵ گەردووندا بدوویت و
پۆشنایی خۆی شی بکاتەوه. هەلبەت دواى ئەم کارەشم، جاریکی
دی و لە کاتیکی دیکەدا... دەچمەوه نیو یەکی لەو فەزا شیعیانە
و لەو بارەییەوه کاری دیکەى تیدا دەکەم، کە دوا جار کۆى ئەم
کارە شیعیانیانەم، وەک پرۆژەیهکی شیعی دنیای گەردوونی کۆ
دەکەمەوه. لە ئیستاشەوه دەمەوێت بڵییم: خودا یار بێت، بە نیوی
«گەردوونامە»، لە کتیبیکدا دیتە بەرەم.

***

-۱-

شەو، بەرلەو دەى بچىتە دۇخى شەو بوونىەو:ە
يەكەم وشەى لەسەر خۆى شى كردهو،
كە بۇ نىويان بردوو بە تار؛
وہك ئاوازيكى غەمگين چپردراوہ و
كراوہتە بە ئاميريكى تار.
شەو، گوتى: دل كە رۇشنايىي نەبيت:
روانين... تاريكىي دادەگيرسينييت و
هەرگيز بۇى نابيتتە يار!

-۲-

شەو، وەختىك كە لە تيزى فەلسەفە دەبيتتەو:ە
دەيەوييت بال بگرييت و بفرپيت...
بۇ ئەو دەى بچىتە نيو ھۆمەلغە زايىيەو.
كە چى لە نيو پەرەسپىلكە و بالخەنجەرەدا:
چەكچەكىلەى لى ون دەبيت;
فەلسەفە و فيزياش، سەريان ليدەشيوييت:
نازانن كە رووناكىي لى دەردەچييت!

-۳-

شەو، كە خۆى دەخزينيتتە نيو رۇچنەى بن گويىسەبانيكەو:ە
سەريك لە مارمىلكە دەدات،
بۇ ئەو دەى بزانييت: چۆن گفتوگو لەگەل تاريكيدا دەكات؛
چۆن لە ترووسكايى دەروانيت.
قوولتر دەپەيقيت...
تاكو بزانييت وەك مروڤ، لە مانگ دەروانيت!

-۴-

شەو، لەگەل ليزمەى باراندا ديتتە خواروہ...
گوي لە تكتەكى ئاو دەگرييت، بۇ ئەو دەى بزانييت:

ئەم چادىرە بۇ كۈنى تى بوۋە و بالۇرە دەلىت.
دادەمىنىت و دەلىت: ئەى خۇر ئىشى چى بوۋە:
كە پروناكىي بە مالە ھەژارېكى نەبەخىبىت!

-۵-

شەو، لە بىبابانىكدا بە جىدەمىنىت،
بەدىار دارىكى وشكۈبرىنگەو، چىرۇكى خۇل دەگىرېتەو:
كە چاۋ، چەند تامەزرۇى بىنن بوۋە.
لە شوپىنې رادەمىنىت،
دەزانىت: چەند گرى دەروونى دەخۇيدا ھەلگرتوۋە.
دەزانىت كە: «با» چۇن مېژوۋى فەنابوۋنى عىشقى نووسىوۋتەو!

-۶-

شەو، خۇشى ھەست بە ترس دەكات،
كە لە نىو قامىشەلېتەكاندا:
بە بەلەمىكى بچووك، سەول لېدەدات.
بەس كە گوۋى لە دەنگى بۇق دەبىت،
ھەست بە زىكر دەكات.
شەو، دەلىت: باكم نىيە، گەر تىمساحىش قوۋتم بدات!

-۷-

شەو، كوفرىكى ھاوكېشەبى دەكات و
بە ھەمامچى، دەلىت: خۇ لفەكەى لىيە،
لەگەل سابوونىكىش لە كەفى زەريا؟
ئەوۋەتانى خۇر ۋەك خەجگەپۇكى لىھاتوۋە؛
دەلىى سەى پى سوۋتاۋە، بە مالن نازانىتەو.
بمدرى، با پروتى بكمەوۋە و
جوان جوان بېشۇم و سېى بكمەوۋە.
مەلى: خۇر لە مالەكەى خۇمدايە،
دنيا بە دەست بوۋنەوۋەرىكەوۋە ۋەھا تىكچوۋە:

گەر بە دەست من بێت: ناھێلم لە ژوور بچیتە دەرەوہ!

-۸-

شەو، وەھا دەروانیت: کە شەوچلە بێت یان شەفتاری،
بە سەبری خۆی، کات دەژمیریت.
گویناداتە ترپەیی دلانیک، بە ھەوہسی خۆی:
لەگەڵ چرکەدا کاتی بدات.
ئیشی شەو، درێژخایەنە: بە پێی پەتی دەپرات،
ئیشی مرووف، کورتخایەنە: نیوی بە شوومی دەبات!

-۹-

شەو، چەند دلنشینە، گوێ لە دلشکاویکیش دەگریت.
پرووحی دەگەڵ ھەوردات تیکەڵ دەبیت و
تتۆک تتۆک... بە شووشەیی ئوتومۆبیلێکدا دیتە خواری.
ئەو دلشکاوە ھیندەیی بگرییت، پوندکی نەدەوہستا...
ھات دلنەوایی بداتەوہ،
بۆ ئەوہی بە ھەردوو فلچەیی: شووشەیی چاوی بسپری!

-۱۰-

شەو، لە یەک ساتدا، دوو جۆر خوانە:
ئارامیی دلانە، لە مالی عاریفانە;
ھەمیشە نووری لی دەردەچیت.
گرژ و خاوبوونەوہیە، سیکسخوانە:
دلۆپ دلۆپ... ئاوی لیدەرژیت.
ئیدی کاری شەوہ،
لە ھەردوو حالەتیدا، ترۆپکی خوانە!

-۱۱-

شەو، لە دەنگی مەشکەدردەدا راتدەگریت;
کە رابمینیت و، قوولتر بیتەوہ لەو ھیزەیی:

که که سائیک وا ده زانن شه و هر خاموشه،
ئیدی چۆن ده توانیت به بهرچاوی هه مووانه وه...
له و دهنگه دهنگه دا: سه رخه ویک بشکینیت!

-۱۲-

شه و، چه ند مشتومریکی دهگه لدا ده کریت.
خۆر: من هه ده سووتیم و هیشتا نه چوومه ته وه سه ره خۆله میشی
خۆم؟

ئیدی چۆن باسی رووناکی خۆت ده کهیت.
تۆ، هه ر نیت، که ههیت له غه بیدایت، ئەی بۆ ناتبینم که ههیت؟
مانگ: لایه کی روومه تم سپییه و لایه کیش سیا،
ئەی خۆر به چ ده نازیت، که نیوهی جوانیم داوه پیت،
بۆ ئەوهیه شیوهی رووناکییم، به زهوی بیه خشیت.
ئەی شه و، بیانووم پی مه گره،
بۆیه نیوهی تاریکی خۆم، به تۆ به خشیه و:
تا کو پشو و به لایه کی روومه تم بدهم و
خۆر ئە و هه مو و جوانیه م نه سووتینیت؟
تویه کی شه و بافرینم و له تریفه م،
رووناکی به شی خۆت به زهوی بیه خشیت.
زهوی: که ده کهومه نیوانتانه وه، دیار ده بیت که:
کئ جوانه و کئ گروویه.
کئ تاریکه و کئ تیشکاره.
ئوهی شه و به وجودی خۆی نه زانیت،
له لارییه کدا بیسه روشوین ده بیت!
ئەی خۆر، گهر شه و نه بیت، وزهت ویرانم ده کات.
ئەی مانگ، بۆ نویبونه وهت، سییه ری منه که هه شارته ددهات.
سپاس ئەی شه و، که له خۆمان ده گریته، وای، که چه ند هیمنیت.

-۱۳-

شهو، به غه مېوون نېيه، مرؤف بلئ:
هېچ نېيه، ته نيا رووحي ماندووم ددوويئى.
دوواندنيكى ديه، راتچله كيئى.
خه يالئكى ديه، چاوت تروكيئى.
بچيته وه نيو خوت و بيت بلئ:
مه قامى لاسكه گيا نيه، هه تاو هه لپروزيئى.
نهيني ئاونگ نيه، خودا ئه شكى ريشتبي.
شادومانيه، ده چيته نيو رووحوه وه.
به خشينه، ديته سهر چوك و راتده هيني.

-۱۴-

شهو، نالائيه وه، هه ناوى زوخواو بيت.
وهها عاشق نابيت، خوئ لئ گوم ببيت.
ناكرووزيته وه، به كه م ته ماشاى بكرت.
وهك مووچرکه، به نيو شيعردا ده چيت.

-۱۵-

شهو، ئه فسانه نيه، وهك ديوه زميه ك بيت و بچيت.
به جنوكهئى بچووينيت و ترسى مهرگت لئ بنيشيت.
دلله راوكئى نيه، رهنگ و رووحت تووشى شله ژان بيت.
به خت لاي كئى ده گرييه وه، كه شهو خوئى به خت بيت.
نووشته له چ ده كهئى، كهئى شهو دنووشتيته وه بوئ؟
ئه فسوونكار خوئيت، كه موته كه به شهو وه ده گريت.

-۱۶-

شهو، دلشكاوترينه؛ نازانم: نه ئه و شتيكم پئى ده لئيت، نه من به و.
لهو شاعيرانه نيه، گوئ له ترپهئى دلئى بگريت، تاكو نيوه شهو.
بريني من، دل نيه، به نيو جيهاندا ده گه ريم: له بهر ترپهئى شهو،
وهك چوئن شهو ويش، هه ردهم قسهئى دئى هه يه، له رووناكيئى ئه و.

-۱۷-

شەو، دەكە ویتە بۆشاییبەو،
گەر لایی ورد نەبنەو: دەكەونە چالیكەو.
تا دیت گەرەتر دەبیت، تا دیت قولتر دەبیت،
گەر بیر نەكەنەو، رەنگە وەك گەردیلەكە بمیننەو.
گەردوون تا هات فراوانتر، دە خۆیدا گەرەتر،
بۆ وەى كە گەرەبوون، بە گەردیلەى خۆتاندا بچنەو.

-۱۸-

شەو، نیشتمانی هەموو پووحتیکە،
بۆ هەر کوئیەكى دنیا بچیت، وەها بیرى دەكەیت...
كە كات بە قاچاچى بگریت و
بتگەرینیتەو بۆ لای شەو و لە باوەشى بگریت.
شووناسى خۆت، بۆ هەر نەتەویدەكى دى بگۆریت،
رەنگى چاوەكانت، بۆ هەر رەنگىكى دى بگۆریت،
خۆت فیرى هەر زمانىكى سەر ئەم زەمینە بكەیت،
هەر دەبیت بە شووناس. رەنگ و زمانى شەو قسان بكەیت؛
ئیدی بۆ خۆت لە شەو یاخى دەكەیت؟

-۱۹-

شەو، یەك دیو، نەك وەك مروّف كە دوو دیو؛
لە نیووەو، دەگەلّ خۆیدا دەدوویت.
تا نەدوویت، شەوت لا گەرە ناویت،
كە دووا، فیرى هەموو زمانىك دەبیت.
شەو، پيش ئیمە، چەند زمانىك فیربووە:
زمانى زاو: زمانى سۆفىی و عاریفانە،
هەر شەویكى وئ: دريژتر لە چلەى دەرویشانە.
زمانى زووهر: دوو دیالىكتى زۆر ئاسانە،
دیالىكتى بەرەبەیانىی و ئیوارانە،
سەرەتاتكىی نیوان دوو ئەویندارە.

زمانی زهوی: دوو شیوه‌زاره، زاری ئه‌ستیره و زاری مانگه،
 تاله‌کانی خوریش، له ئه‌زه‌له‌وه، دانیان پيدا ناوه.
 زمانی بارام: زمانی سوورپیسته‌کانی ئاسمانه،
 «دهیمۆس و فۆبۆس»، نه‌ک دوو مانگ،
 دوو جه‌نگاوهری پیچه‌وانه‌ن، له دوو لاره.
 زمانی هورمز: زمانی دیوه‌خانی پاشای پاشاکانه،
 مانگه‌کانی، وه‌ک کۆیله وان، هه‌میشه له کړنۆشدانه.
 چوار له‌و کۆیلانه: نیویان «کالیستۆ، ئایۆ، گانیمید و ئه‌وروپا» یه،
 بازنه‌کانیشی، پاسه‌وانی به‌ر ده‌رگه‌نه.
 گانیمید: نامه‌یه‌کی وه‌های بۆ «گالیۆ» نووسیوه،
 که تاكو ئیستاش له چاوگیڤه‌که‌یدا هه‌لگیراوه.
 زمانی که‌یوان: زمانیکه، ستانداره‌که‌ی له‌هجه‌ی بازاره؛
 له شه‌و بترانیت، که‌س نازانیت بۆ وا مانگه‌کانی هه‌راچ کراوه.
 زمانه‌کانی دیکه‌ی: شه‌ویان به‌ رینووسی جودا نووسیوه‌ته‌وه،
 ئه‌وه‌ی شه‌وناس نه‌بیته، زۆر قورسه‌ پیته‌کانیان بخوینیته‌وه!

-۲۰-

که ئه‌ستیره و مانگ ده‌بیته شه‌ریان،
 کئ هه‌یه لیکیان بکاته‌وه، شه‌و نه‌بیته.
 له خواره‌وه، تیر ده‌گرنه سه‌ره‌وه،
 یه‌کئ: به‌ نیوی مانگه‌وه، ده‌یه‌ویت جوانیی بیکی؛
 یه‌کئ: به‌ نیوی ئه‌ستیره‌وه، دلئ له لیدان بکه‌وی.
 مروّف، چۆن رووی دیت، ئه‌و هه‌موو وشه‌یه وه‌کار بیئئ؛
 ئه‌ستیره و مانگ، به‌ درۆ، له بیشکه‌ی ئاسماندا بخه‌ویئ!

-۲۱-

شاعیران، هه‌رچی ئه‌ستیره‌یه، له ده‌به‌ی ئاسماندا ده‌یخه‌سینن،
 وه‌ک ئه‌وه‌ی ترشیات ئاماده‌ بکه‌ن؛
 شه‌وانیش، ده‌یخه‌نه نیو ته‌رازووه‌وه و به‌ دوو دیر ده‌یفرۆشن.

شاعيران، ھەمىشە خۇ دەدزىنەو ۋ شەو بە لاپىدا دەبەن،
لە برى سىۋەبنەرزىلە، بخەنە نىۋ ترشياتەو،
دەبنە فەلسەفەكار، ھەوتەوانەى گەرە، بە سىۋى ئاسمان دەچوئىن!

-۲۲-

بزوانى ئاسۋى ھەوا: بۇرەبۇرەكەى زەوى، دەگەيەنئىتە شەو؛
تاكو نىزەك نووزەنووزى بۇ بكات و ئاور نىشان بدا شەو.
ئاو، شۇر دەبىتەو ۋ نىۋ ژيان، بلق بلق... دەنگ بداتەو شەو؛
سەرتاپاي گەردوون بكاتە رۇشناىى، بچىتەو ۋ قوولايىى شەو.

-۲۳-

شەو، سەرىك لە «مىترا» دەدات و دەفەرموئىت:
ئەى مىترا، پىم بلئ: پىش ئەو ۋى بىتە پىغەمبەر،
قەت چوۋىتە ھالەتى شەو بوونەو؟
مىتراش، دەبىژىت: كە خۇرىش پىتاندىتەى،
من، ھەر لە تۇدا گەشەم كىرەو ۋ ئەى شەو،
با لە زگى زەوئىشدا ھاتىتەمە دەرەو.
رۇژىك دىت... شاعىرىك بلئت:
ئەو ۋى گولئ نىلۇفەر نەناسىت،
نازانىت كە تاكو ئىستاش،
لە رۇژدا: دەخەوئىت و پىرخەپىرخى دىت!
ئەو ۋى تۇ نەناسىت ئەى شەو،
نازانىت كە ئەم گولە، لە تۇدا دەپشكوئىت.

-۲۴-

شەو، ۋەك نەمىرىك، مەرگى ھەور دەگىرئىتەو،
كە ناتوانىت زىستانىك خۇى بخواتەو ۋ
نەئىنى خۇى بە زەوى نەئى.
بى ئۇقرەىى زەوئىش دەگىرئىتەو،

كە ناتوانىت بەبى ھەور، چاۋى لە ئاسمان بى!

-۲۵-

شەو، لەسەر پشت راکشاوھ و دەپەوئەت بۇ جار ئىكش بى:
خوداۋەندەكان نەيتاشن و لە دېرئىكدا شىعەرى لى ون ببى؛
ئەو دەپەوئەت: خودا، بە تەنيا ئىلھامى شىعەرى پى بەخشى.
نەك بە دەست شاعىرانىكەوھ: رۇشنايى خۇى، تىراپچى!

-۲۶-

شەو، دەزانىت: كە بە ئەشكەوت چووئىراوھ.
كوارتز، وەك نووكى شمشىر تەماشى كراوھ.
داۋى جالجالوگە، وەك قەلغان وە كار ھىنراوھ.
بە نىۋى تىشكەوھ: فەرموودەى تىدا گوتراوھ.
شەو، سەرنجى پىت بە پىتى ئىمە دەدات:
بۇ ئەوھى لەم تەنە ئالۇزەدا: بمانخوئىتەوھ!

-۲۷-

شەو، كە دەچىتە تەرازوۋى چاۋەكانەوھ:
ھەر يەكەو، ئەستىرەيەك بۇ خۇى دەكىشىت.
ھەيە لە ژمارە نايە، وەك ئەوھى ئەستىرە، گىلاسى سوور بىت.
چاۋ ھەيە: تەنيا فەرھادىكە، ئەستىرەى خۇى بە شىرىن دەچووئىت;
چارەگىك ئەوین، چارەگىك تىرپە و نىو كىلۇش نىگا، لە ھەردوۋ
چاۋى دەوئەت.
چاۋ ھەيە: تازە بە خۇى رادەگات، وەك ئەوھى ئاسمان، كۆلان و
گەرەك بىت،
ئەستىرە لە بن دەرگە دانىشتىت.
شەوئىش، دەلئەت: من بۇ وە ھاتووم، تاكو بزائم;
قورسايم لای نابىنايەك چەند دەبىت؟
نەبادا لەو نىۋەندەدا: رۇشنايم، بەر رۇوح نەكەوئەت!

-۲۸-

شهو، به مه‌خانه کراوه و هرچی ئه‌ستیره‌شه: به مه‌یگیر.
مانگ، که له‌سه‌ر ته‌خته‌ی شانۆ به نیوه روتییی دهرده‌که‌وئیت:
هر یه‌که و قاپی‌ک عاره‌قی خه‌ست، به‌دیاریییه‌وه هه‌لده‌دات.
ئیدی مانگ له چاویاندا: سه‌رخۆش ده‌بیئت و بۆیان باده‌دات!

-۲۹-

شهو، ده‌چینه نیو چوارینه‌یه‌که‌وه و خه‌یام پیی مه‌ست ده‌بیئت.
حافز دیت، ئه‌م مه‌ستییه ده‌خاته نیو غه‌زه‌له‌وه و نقوم ده‌بیئت.
مه‌ستی خه‌یام، هینده قووله، ئاوها به ئاسانی لیک نادریته‌وه؛
حافزیش، بۆ شاخی نه‌بات، مه‌ست و شه‌و: شه‌توگوم ده‌بیئت.
خه‌یام، پیویستی به فال نییه، خۆی مه‌ستی خۆی ده‌خوینیته‌وه؛
شهو، له پیاله‌که‌یدا: ده‌یکاته فه‌له‌کناس، تا ئه‌ستیره بخوینیته‌وه.
حافز، خۆی فاله، دوا‌ی ئه‌وه‌ی چهند په‌نجه‌یه‌کی ده‌سووتیت:
مه‌قاشیش، پیی ده‌لئیت: چیه له تهن‌دوردا بۆ شه‌و ده‌گه‌رئیت!

-۳۰-

شهو، راستیه‌که له خۆی، لی وه‌ختی ویره‌گان... ره‌نگه هه‌زاران
پاڤه‌ی بۆ بکرئیت.
له‌وه‌یه سنگی میرووله، دوو سووره‌تی له‌سه‌ر رۆشنایی شه‌ونامه‌ی
تیدا نووسرا بیئت.
ره‌نگه دوو‌پشک، دوو دیو بیئت: کلکی پر ژه‌هر و سه‌ریشی پر
پرسیاری شه‌و بیئت.
کیسه‌لش: شه‌و، به ئارامیی ده‌چوونیت؛ نه‌ینی شه‌و، هه‌میشه ده
خویدا هه‌لده‌گرئیت.

-۳۱-

شهو، به‌خته‌وه‌رییی به گزنگ ده‌سپیرئیت، تا ئاسۆیه‌ک بالاتر
به‌سه‌ر مروّفا بروانئیت.
رۆمانی ئاو، له ده‌می شه‌ونم ده‌گیرئته‌وه، پیش ئه‌وه‌ی شه‌و، دوا

نويژى خوى بکات.
شهو، بيدار نابيتهوه، ئهوهى بيدار دهبيتهوه: مرؤقه؛ کاتيک
پووناکاييى بهردهکهوييت.
شهو، قسهى کوتاييى نييه، ئهوهى کوتا قسهى ههيه: مرؤقه؛
نازانيت چ به شهو بلّيت!

کوتاييى
تهمووزى ۲۰۱۷ / قه لادزى